

VICTOR JAENADA. “La pell a tires”

Inauguració Dijous 26 de Novembre de 2020 - Fins a final de Gener.

La Galeria Carles Taché té el plaer d’anunciar l’exposició individual de l’artista barceloní Victor Jaenada. La mostra es podrà veure a partir de el 26 de novembre de 2020, i fins al mes de gener de 2021. Des de la seva formació a l’escola d’art Llotja i a la Facultat de Belles Arts de Barcelona, l’artista ha realitzat projectes en diversos centres, com Hangar i la Galeria Balaguer, emprant tècniques variades que van des del dibuix a les grans instal·lacions.

La sèrie de pintures aquí presentada és fruit de el període recent, en què vam estar submergits en pantalles i interaccions virtuals. Partint d’un sentiment de recuperació de l’humanisme post-confinament, Jaenada elabora una obra visual lligada amb la poesia i amb la recerca d’una temporalitat anhelada, que reacciona i contesta, al seu torn, amb rotunditat sincera a aquests temps fútils i perversos.

La dimensió poètica i transcendent de les obres de l’artista se’ns presenta no només en els elements textuais que formen aquest gran llibre que és l’exposició, i que apareixen de tant en tant en la seva producció visual, però també ho fa en l’elecció de tècniques i materials - com el gest de dipositar masses de pintura sobre el llenç o el paper, deixant alhora “trossets de vida” que es traslladen directament des de la profunditat de l’èsser a l’espai pictòric: “deixo la pintura sobre la tela com si m’estigués arrencant la pell a tires”-.

El capítol fonamental d’aquest llibre personal és el caràcter flamenc, fos des de fa anys amb les obres d’aquest creador. Premonicions, moralitats, i vivències conformen el corpus d’aquesta sèrie de pintures-poemes. Victor Jaenada es mostra com un artista interessat en un romanticisme actualitzat, que a part de relacionar-se amb temes existencials com el pas de el temps o la inevitabilitat de la mort, valora el fons respecte a la forma, i l’intuïtiu enfront del calculat.

Jaenada ha mostrat el seu treball en centres d’art com el MNAC, el CCEMX de Ciutat de Mèxic, el Casal Solleric, el Centre Párraga, o la Fundació Antoni Tàpies, entre d’altres. A més, ha presentat els seus projectes en diferents galeries i en fires d’art com ARCO. Algunes de les seves obres formen part de col·leccions com els arxius de l’MACBA, la col·lecció Grisart, o la col·lecció DKV, entre d’altres.

Paraules de Victor Jaenada

Extracte d'una carta que vaig escriure uns dies després de la mort de Fidel Balaguer i que mai vaig publicar:

...Lo del panorama de galeristas de Barcelona lo daba por perdido, él tenía los huevos en otro nido, lo de la galería era una excusa para enseñarnos a volar. Y la peña de lo que rodea al arte, ¡Hay la peña! Ni idea tiene. Hay mucho malaje en el mundo que rodea a lxs artistas, eso lo sabemos todxs. Pero el Fidel siempre marcaba una excepción, Carles Taché. Me comentaba: “En Taché és el que sap aquí a Barcelona!”. Era su modelo a seguir, y según me comentaba, el colega que más le ayudó al principio. Una vez, en una cena en el Carmelitas, de esos eventos en los que siempre orgulloso me invitaba como a su joven Padawan, y en la que habían muchos otros Jedis, las fuerzas y los terenná se unieron, y acabamos cenando juntos, los Balaguer y los Taché, rompiendo así el rancio y sospechoso ambiente, por algo sería. Todo fue muy natural y agradable, recuerdo al Fidel lleno. Al día siguiente, como cada media mañana, el Fidel aparcó su coche en la galería-estudio que compartía conmigo -yo pajarito, él rinoceronte- y me dijo que alguna de estas ocasiones, acompañaba a Carles a su casa con el coche, porque él no tenía carnet, porque vivían relativamente cerca, y porque le iba explicando anécdotas increíbles. Más de una vez me dijo: “El dia que en Taché escrigui les seves memòries s’acabarà el món de l’art aquí!”. Y también decía: “Jo vull tindre xòfer, com en Taché!”. Yo me partía de la risa...

Al principio de yo estar con el Fidel, allá por 2013, cuando era un artista niñato, pensaba para adentro: “Me merezco una galería cómo la Taché”. ¡Qué tan ridículo he sido! Y claro, después de que Fidel me pusiera en mi sitio, pude crecer sano y fuerte...

I mira ara Fidel, faré una expo aquí, en la Galeria Carles Taché. I de tot això només em fa una pena gran, i és que no siguis aquí per a inflar-te, com feies sempre amb les meves bones notícies. No sabíem que era impossible i ho vam fer, una altra vegada. Et dedico la expo Balaguer.

El suelo frío,
La toalla roja,
La piscina verde,
Y el sielo caliente.